

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	16XCoE/17/2016
Identifikačné číslo spisu:	6906202043
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6906202043.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: C. N., nar. XX. Q. XXXX, bytom N., o vymoženie 597,49 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 3Er/422/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 09. apríla 2014, č. k. 2CoE/58/2014-55 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Povinný m á proti oprávnenému n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 09. apríla 2014, č. k. 2CoE/58/2014-55 potvrdil uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota z 22. júna 2012, č. k. 3Er/422/2006-35, ktorým súd prvého stupňa exekúciu vyhlásil za neprípustnú a následne zastavil. Odvolací súd zároveň návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.
2. Toto uznesenie napadol oprávnený 27. júna 2014 dovolaním a zároveň navrhol konanie prerušiť a predložiť Súdnemu dvoru EÚ prejudiciálne otázky.
3. Oprávnený podal proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, ktorým žiadal uvedené rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.
4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného.
5. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom

konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých - tak, ako aj v tomto prípade - podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013, sp. zn. 3OboE/1/2013, ako aj z 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013) s tým, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O. s. p., § 10 ods. 1 a 2 O. s. p., resp. [§ 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] a § 34, § 35 C. s. p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

6. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil (§ 161 C. s. p.).

7. Následne Najvyšší súd skúmal, či je dôvodný návrh oprávneného prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 29. apríla 2014 sp. zn. 3Oboer/75/2013, z 19. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/179/2013, z 29. júla 2014 sp. zn. 3Oboer/147/2013, z 29. júla 2014 sp. zn. 3Oboer/139/2013 a zo 17. júna 2014 sp. zn. 3Oboer/165/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 ods. 1 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

9. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Podľa čl. 2 ods. 1 Základných princípov C. s. p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

12. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie oprávneného bolo podané pred nadobudnutím účinnosti C. s. p. (t. j. pred 1. júlom 2016), je preto potrebné posudzovať prípustnosť a dôvodnosť ňou podaného dovolania podľa ust. § 237, § 239 a § 242 O. s. p. Jedným z objektívnych predpokladov na podanie dovolania je jeho prípustnosť, ktorá v čase podania dovolania mohla byť naplnená, ak bol naplnený niektorý z jej dôvodov uvedených v ust. § 237 a § 239 O. s. p. Ak v dovolacom konaní preukáže existencia takýchto dôvodov, bola prípustnosť dovolania jedným z jeho právnych účinkov už v čase jeho podania. S poukazom na potrebu rešpektovania princípu právnej istoty a spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov účastníkov, preto nie je možné prípustnosť a dôvodnosť dovolania posudzovať, podľa ust. § 420 až § 422 C. s. p., keďže len takýmto výkladom sa zabezpečí, že

napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bude preskúmané na základe dôvodov, ktoré v čase jeho podania dovolateľ mohol namietat' a počas prebiehajúceho dovolacieho konania očakával, že dovolací súd v prípade ak sa preukáže na ne prihliadne (v prípade dôvodov zmätočnosti vyplývajúcich z ust. § 237 ods. 1 O. s. p. z úradnej povinnosti).

13. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v aspoň piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/75/2013, sp. zn. 3Oboer/179/2013, sp. zn. 3Oboer/147/2013, sp. zn. 3Oboer/139/2013, sp. zn. 3Oboer/165/2013, sp. zn. 3Oboer/108/2013, sp. zn. 3Oboer/208/2013, sp. zn. 3Oboer/214/2013, sp. zn. 3Oboer/234/2013, sp. zn. 3Oboer/258/2013, sp. zn. 3Oboer/344/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

14. Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplyva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

15. Podľa § 451 ods. 3 C. s. p. v odôvodnení uznesenia, ktorým bolo dovolanie odmietnuté alebo ktorým bolo konanie o dovolaní zastavené, dovolací súd stručne uvedie iba dôvod svojho rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania nemusí v takom prípade odôvodňovať.

16. Oprávnený z procesného hľadiska zavinił, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a povinnému teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému. (§ 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.